

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 48

3 Μαρτίου 2000

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2803

Κύρωση της Σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των συναφών με αυτήν Πρωτοκόλλων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση η οποία καταρτίσθηκε βάσει του άρθρου Κ3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 26 Ιουλίου 1995 και τα συνημμένα σε αυτήν Πρωτόκολλα και Δήλωση:

α) Πρωτόκολλο που υπογράφηκε στο Δουβλίνο, στις 27 Σεπτεμβρίου 1996,

β) Δεύτερο Πρωτόκολλο που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 19 Ιουνίου 1997,

γ) Πρωτόκολλο σχετικά με την ερμηνεία της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με προδικαστικές αποφάσεις, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 29 Νοεμβρίου 1996 και

δ) Δήλωση σχετικά με την ταυτόχρονη αποδοχή της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοκόλλου σχετικά με την ερμηνεία της Σύμβασης αυτής από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με προδικαστικές αποφάσεις, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ
Η ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΖΕΤΑΙ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ Κ.3
ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΤΑ ΥΠΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ αυτής της Σύμβασης, Κοπή μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ στην Γραφή του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Ιουλίου 1992,

ΕΓΓΡΑΜΜΟΝΤΑΣ να διασφαλίσουν την αποτελεσματική ομαλότητα των ποικίλων τους νομοθεσιών στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων,

ΔΙΑΓΙΣΤΟΝΟΝΤΑΣ ότι οι εσπότες σε βάρος των εσόδων και των δαπάνων των Κοινοτήτων σε πολλές περιπτώσεις δεν περιορίζονται σε μια μονή χρεώ, συχνά δε διασπασμένοι στο εγγονωμένο εγκληματικό δίκτυο,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ ότι η προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επιβάλλει την ποινική δίωξη των εσπότες σε βάρος των συμφερόντων αυτών και προς το σκοπόν αυτό, την υποστήριξη ενδίου κοινού,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ ότι είναι ανάγκη να κατοστήται αυτή η συμπεριφορά εφόσον, με την επιβολή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτελεσματικών ποινικών κυρώσεων, με την επιβολή της δυνατότητας επιβολής άλλων κυρώσεων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, και ότι επιβάλλεται στις περιπτώσεις βαρείας τουλάχιστον εσπότες να επιβάλλεται για την εν λόγω συμπεριφορά, εσπότες της βαρύτητας ποινής και να χρεώ, γι αυτήν εκδόση,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΟΝΤΑΣ ότι οι επιχειρήσεις διαδοματίζουν σημαντικό ρόλο στους τομείς που χρηματοδοτούνται από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και ότι τα πρόσωπα που έχουν την έλευσις κινήσεσ επροφρεών στις επιχειρήσεις δε πρέπει να υπέχουν ποινική ευθύνη σε συγκεκριμένες περιπτώσεις,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΑ να καταπολεμήσουν από κοινού την εσπότε σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αναλαβόντες δεσμεύσεις περί τη δικαιοσύνη, την εκδόση και την ομαλότητα συνεργασίας,

ΑΠΕΘΑΙΣΙΑΝ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΥΣΑΝ

ΑΡΘΡΟ 1

Γενικότητες

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, οπότε εις βάρος των οικονομικών επιτελεσμάτων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ορίζεται :

α) όσον αφορά τις δαπάνες, κάθε εκ προθέσεως πράξη ή παραλείψη, σχετικά με :

τη χρήση ή την υποβολή πλαστών, ανακριβών ή ελλειπών δηλώσεων ή εγγράφων, με αποτέλεσμα την οφειλόμενη εισφορά ή παρακράτηση πόρων που προέρχονται από το γενικό προϋπολογισμό των Κοινοτήτων ή από τους προϋπολογισμούς των εθνικών ή διαχειρίζεται ασκείται από τις Κοινότητες ή για λογαριασμό τους,

την απώλεια πληρωσίων κατά παράβαση ειδικής υποχρέωσης με το αυτό αποτέλεσμα,

την μη κατά προορισμό χρήση αυτών των πόρων, για σκοπούς άλλους από αυτούς για τους οποίους χορηγήθηκαν αρχικώς.

β) όσον αφορά τα έσοδα, κάθε εκ προθέσεως πράξη ή παραλείψη σχετικά με :

τη χρήση ή την υποβολή πλαστών, ανακριβών ή ελλειπών δηλώσεων ή εγγράφων, με αποτέλεσμα την προνομιμεία μείωση των πόρων του γενικού προϋπολογισμού των Κοινοτήτων ή των προϋπολογισμών των εθνικών ή διαχείριση ασκείται από τις Κοινότητες ή για λογαριασμό τους,

την απώλεια πληρωσίων κατά παράβαση ειδικής υποχρέωσης με το αυτό αποτέλεσμα,

την μη κατά προορισμό χρήση ενός νόμιμα αποκτηθέντος πλεονεκτήματος με το αυτό αποτέλεσμα.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2, παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία και κατάλληλα μέτρα για τη μεταφορά των διατάξεων της παραγράφου 1 στο εσωτερικό ποινικό του δίκαιο κατά τέτοιον τρόπο, ώστε οι αναφερόμενες 3 αυτές συμπεριφορές να χαρακτηρίζονται εγκλήματα.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2, παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει μερικώς τα αναγκαία μέτρα ώστε η εκ προθέσεως καταστολή ή χρησιμοποίηση πλαστών, ανακριβών ή ελλειπών δηλώσεων ή εγγράφων με το αποτέλεσμα που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 να τιμωρούνται ως ποινικά αδίκημα, εάν δεν τιμωρούνται ήδη είτε ως κύρια εγκλήματα, είτε ως συνεπόμενα, είτε ως πείρη αυτοσυγκρίσεως, είτε ως αποπειράς απιστίας, όπως ορίζονται στην παράγραφο 1.

4. Ο εκ προθέσεως χαρακτηρισμός πράξεως ή παραλείψεως, στην οποία αναφέρονται οι παραγράφους 1 και 3, μπορεί να προκύπτει από αντικειμενικές ποσοτικές περιστάσεις.

ΑΡΘΡΟ 2

Κυρώσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι αναφερόμενες στο άρθρο συμπεριφορές, καθώς και η συνέπεια, η ηθική αυτοσυγκράτηση και η αποπειρά που συνδέονται με αυτές, να επιφέρουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις, που να περιλαμβάνουν, τουλάχιστον στις περιπτώσεις βαρείας απάτης, στελεχιακές της ελευθερίας ποινές για τις οποίες χωρεί ενδεχομένως έκδοση. Ως βαρεία θεωρείται κάθε απάτη που αφορά ένα συγκεκριμένο ελάχιστο ποσό, οριζόμενο από τα κράτη μέλη και μη δυνατόν να υπερβεί τα 50.000 ΕCU.
2. Σε περίπτωση απάτης ευτέλους αξίας, η οποία αφορά συνολικά ποσό κατώτερο των 4000 ΕCU και δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες επιβαρυντικές περιστάσεις κατά τη νομοθεσία τους τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν κυρώσεις διαφορετικές από εκείνες που προβλέπονται στην πρώτη παράγραφος.
3. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί με ομοφωνία απόφαση να τροποποιήσει το ποσό της παραγράφου 2.

ΑΡΘΡΟ 3

Ποινική ευθύνη διευθυντών επιχείρησης

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι διευθυντές επιχείρησης ή τα φυσικά πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχειρήσεις, να δύνανται να υπεχθούν ποινική ευθύνη, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζει το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών, σε περίπτωση που πρόσωπα υπαγόμενα στην εποπτεία τους διαπράξει για λογαριασμό της επιχείρησης απάτη σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 1.

ΑΡΘΡΟ 4

Δικαιοδοσία

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τον καθορισμό της δικαιοδοσίας του ως προς τα εγκλήματα που έχει θεσπίσει κατ' εφαρμογή των άρθρων 1 και 2, παράγραφος 1, όταν

α) απάτη, η συμμετοχή σε απάτη ή η αποπειρά απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαπραττεται εν όλω ή εν μέρει στο έδαφος του, περιλαμβανομένης και της απάτης, της οποίας το προϊόν αποκτήσει στο έδαφος αυτό,

πρόσωπο ευρισκόμενο στο έδαφος του καθίσταται εν γνώσει συνένοχος ή ηθικός αυτουργός σε απάτη τελούμενη στο έδαφος άλλου κράτους,

ο φυσικός αυτουργός είναι υπήκοος του εν λόγω κράτους μέλους. Ξυνοείται ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους μπορεί να προβλέψει ότι η συμπεριφορά τιμωρείται και στη χώρα που διαπράχθηκε.

2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, κατά τη γνωστοποίηση που διενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2, να δηλώσει ότι δεν εφαρμόζει τον κανόνα που προβλέπει η παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση

ΑΡΘΡΟ 5

Έκδοση

1. Κάθε κράτος μέλος το οποίο, βάσει της νομοθεσίας του, δεν εκδίδει υπηκόους του, λαμβάνει τα ανενεργά μέτρα προκειμένου να καθορίσει τη δικαιοδοσία του για εγκλήματα που έχει θέσει σε συμφωνία με τα άρθρα 1 και 2, παράγραφος 1, όταν αυτά διαπραχτούνται από υπηκόους του εκτός του εδάφους του.

2. Κάθε κράτος μέλος, όταν υπήκοος του θεωρείται ότι διαπράξει, σε άλλο κράτος μέλος, έγκλημα που αντιστοιχεί σε συμπεριφορά περιγραφόμενη στα άρθρα 1 και 2, παράγραφος 1, και δεν τον εκδίδει στο άλλο κράτος μέλος εκ μόνου του λόγω της ιδιότητας του, προσπαθεί την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές του για την ενδεχόμενη άσκηση ποινικής δίωξης. Για να καταστεί δυνατή η άσκηση ποινικής δίωξης, οι δικατορίες, οι πληροφορίες και τα αντικείμενα που αφορούν το έγκλημα διαβιβάζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης περί Έκδοσης. Το εκζήτητο κράτος μέλος ενημερώνεται για την άσκησης ποινική δίωξη και για τα αποτελέσματά της.

3. Ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να αρνήσει την έκδοση σε περίπτωση απεργίας σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκ μόνου του λόγω ότι πρόκειται για εθιμικά τελωνειακά ή φορολογικά.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η έκφραση "υπήκοοι κρατους μελους" ερμηνεύεται σύμφωνα με τυχόν δήλωση που το συγκεκριμένο κράτος υποβάλλει βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία β) και γ) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης περί Έκδοσης.

ΑΡΘΡΟ 6

Συνεργασία

1. Αν ποινικά καλούμενη απεργία, παύση στα άρθρα 1, αφορά τουλάχιστον δύο κράτη μέλη, τα κράτη αυτά συνεργάζονται αποτελεσματικά κατά την προκαταρκτική έρευνα, την ποινική δίωξη και την επιβολή των ποινών μέσω ιδίως της δικαστικής συνδράμης, της έκδοσης, της διαβίβασης των ποινικών διώξεων και της εκτέλεσης ποινικών αποφάσεων εκδιδόμενων σε άλλο κράτος μέλος.

2. Όταν πλείονα κράτη μέλη έχουν δικαιοδοσία αλλά και δυνατότητα αποτελεσματικής ποινικής δίωξης εγκλήματος που βασίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά, τα κράτη αυτά θα συνεργασθούν για να αποφασίσουν ποιο θα ασκήσει ποινική δίωξη κατά του δράστη ή των δράστών και εάν υπάρχει δυνατότητα να ασκηθεί η ποινική δίωξη σε ένα μόνο κράτος μέλος.

ΑΡΘΡΟ 7

Ne bis in idem

1. Τα κράτη μέλη θα εφαρμόσουν στις εθνικές ποινικές νομοθεσίες τους τον κανόνα "ne bis in idem", βάσει του οποίου ένα πρόσωπο, δικασθέν τελείως σε ένα κράτος μέλος, δεν επιτρέπεται να διωχθεί ποινικά σε άλλο κράτος μέλος για την ίδια πράξη, υπό τον όρο ότι η τυχόν επιβληθείσα ποινή έχει εκτελεστεί ή ευθίσκεται στο στάδιο της εκτέλεσής της ή έχει καταστεί αδύνατη η εκτέλεσή της βάσει της νομοθεσίας του κράτους εντός του οποίου επιβλήθηκε η ποινή.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί, όταν προβεί στη γνωστοποίηση του άρθρου 44 παράγραφος 2, να